

Chống bạo tàn

Sagiang

Nhóm phục quốc Nam, Đại và Linh vượt biên từ Trung tâm huấn luyện Lực Lượng Biên thùy Đông Dương do Tướng Hoàng Sơn lãnh đạo ở Thái Lan, xâm nhập qua lãnh thổ Lào về tới Việt Nam hợp tác với nhóm nội địa, Hưng, Tiết, Nghĩa, Quách, Anh, Minh, Hiền, Huân và Địa, bí mật hoạt động ở vùng Tây Nguyên, được dân Thượng thương tình che chở cũng như nhóm Fulro của họ vậy, vì đều là chống cộng sản bạo tàn tham nhũng, cướp đất đai dân Thượng dành cho dân Việt ngoài Bắc di dân vào sinh sống, khiến họ uất hận chờ dịp nổi lên đòi lại quyền sống.

Phục quốc quân hải ngoại được bảo trợ do đồng bào hải ngoại và nội địa nhiệt tâm đóng góp, nuôi dưỡng cũng như mua sắm vũ khí cá nhân cùng đạn dược trang bị, tiếp tế lương thực. Hằng ngày phải lẩn trốn trong rừng sâu núi thẳm, ban đêm hoạt động du kích chiến lẻ tẻ, rải truyền đơn, treo biểu ngữ, treo cờ vàng ba sọc đỏ gây niềm phấn khởi trong dân chúng Tây nguyên, khiến chánh quyền Việt cộng phải lo lắng đối phó. Trưởng Ty Công an Tỉnh Gia Rai lập riêng ra một đội cảnh sát đặc nhiệm do Trung úy Thích chỉ huy, ngày đêm truy lùng theo dõi hoạt động của nhóm Phục quốc quân. Hiền trưởng toán Phục quốc quân cố gắng giữ hành tung bí mật, khi ẩn khi hiện, khiến cho Thích nhiều phen vuột tuốt hết, hấn tức giận thề quyết ăn thua đủ với nhóm Hiền.

Hiền và toàn bộ ung dung ngày nghỉ ngơi khỏe khoắn nơi mật khu hoàn toàn kín đáo, đôi khi phải im hơi lặng tiếng tránh đi những cuộc truy tầm liên tục của đội đặc nhiệm. Hiền cùng toàn nhóm nghiên cứu kế hoạch tấn kích toán cảnh sát đặc nhiệm để làm cho chúng mất hướng truy tầm và thoát đi sang chỗ khác đóng quân, tránh khỏi cuộc chặn nghẹt đường tiếp tế cho Phục quốc quân:

-Theo bạn Nam, con trường Gành Mây có thể làm nơi dự định đến để tấn công, nhưng làm thế nào cho chúng chịu lọt vào ổ phục kích của ta?

-Tôi thấy chúng mình nổ súng bắn cho chúng rượt theo tới trường là lẩn tránh hết để chúng tiến vào trường với tháp thoáng lá cờ vàng ba sọc đỏ cột ở giữa trường, lấp ló vài ba cái nón ẩn nấp lộ hình cho chúng thấy, tức nhiên chúng tràn tới để chiếm mục tiêu, thế là chúng lọt hoàn toàn vào ổ phục kích chỉ có từ chết đến thương tích nặng, tha hồ chúng ta đánh nhanh rút gọn, chém về đường tắt mất dạng, dẫu cho viện binh chúng đến cũng chẳng xơ mủi gì hết, chỉ có lo tải thương và thu dọn chiến trường bại trận.

-Chúng mình tổng cộng chỉ mười hai người, tôi thấy cần phân phối ra theo từng khâu qua các giai đoạn:

Ba bạn quen thuộc đường rừng Nam, Đại và Linh ra bìa rừng bắn chọc toán đặc nhiệm tuần tiễu, cho chúng rượt theo, đến đầu trường lẩn tránh. Ba bạn Hưng, Tiết Nghĩa treo lá cờ vàng ba sọc đỏ ở giữa trường núp dưới đất đưa nón lên loay quay, hụp xuống trời lên, như đang nằm chuẩn bị tư thế xạ kích, chia hòng súng xuống cho chúng thấy, để chúng nhanh chóng tiến lên đoạt mục tiêu.

Ba bạn nằm tại nơi phục kích Quách, Anh, Minh chờ cho toán toán vào trường mới nổ súng bắn hết không tha một người nào, chúng chạy tới lui trong trường để xạ kích lăm vì không có chỗ ẩn nấp.

Tôi và hai bạn cuối cùng Huân với Địa chặn từ cửa trường tiếp chiến và cướp đoạt vũ khí, đạn dược cùng với các bạn hợp lực mang hết chiến lợi phẩm tức tốc rời khỏi hiện trường trong thời gian tối đa 15 phút phải cho xong, chém về về địa điểm mới mà tôi đã nhiều lần nói đến.

Quý bạn còn gì thắc mắc?

-Thằng như những tên bị thương nhẹ còn khả năng phản xạ, đối phó ra sao?

-Tức đoạt khí giới của người chết và trọng thương dễ, còn đối với người bị thương nhẹ còn đủ sức chống trả, chúng ta phải thận trọng diệt họ trước khi họ diệt mình, rồi mới tức đoạt vũ khí.

-Có nhiều khi nó giả bộ chết, chờ mình tới gần quơ súng lên bắn, làm sao đề phòng?

-Do kinh nghiệm chiến trường, những người giả bộ chết rất dễ biết là họ còn thở, thân thể họ còn nhút nhát nhẹ.

Các bạn đã nhận rõ nhiệm vụ thi hành, còn tùy sáng kiến của các bạn trong khi thi hành chức năng, càng nhanh gọn càng tốt, và nhất là phải rời khỏi hiện trường trong vòng 15 phút, được gì nên vậy, không nấn ná lại một phút giây nào cả, chúng ta phải về tới nơi an toàn trước khi chúng kịp thời xoay trở bám theo chúng ta.

Bây giờ cũng gần tới giờ chúng đi tuần tiểu vùng này, quý bạn cần nhớ rõ nhiệm vụ thi hành, việc ai này làm không cần lệnh gì nữa hết khi bắt đầu nổ súng từ bìa rừng.

Nhóm Phục quốc quân quá ít ỏi, nhưng với tinh thần cương nghị quyết chống bạo tàn, không quản ngại nhọc nhằn đói khổ, đôi lúc phải ăn trái cây rừng đỡ đói, trốn chui trốn nhủi, nhưng với ý chí sắt đá quyết gây khốn đốn cho bạo tàn. Họ phân tán ra theo nhiệm vụ và công việc thừa hành, nằm chờ sẵn đối phương không tránh né. Hiền nằm phục kích tính toán thế nào thanh toán gấp rút cho kịp thời gian tính về căn cứ địa mới, mất trên một giờ lộ trình, rủi bị phát lộ mới làm sao? Hay là hủy bỏ vào giờ chót chờ dịp khác. Nhưng anh em đã phân tán hết trốn rồi làm sao triệu tập lại kịp đây. Đánh liều một trận thử sức đá vàng, cho chúng nể phục mới được. Hơn nữa, kế hoạch soạn thảo công phu bỏ đi cũng uổng, chưa có tiếng tăm gì vang dội với đồng bào, chỉ có dịp này mà thôi.

Đột nhiên có tiếng súng nổ ở bìa rừng, Hiền quả quyết anh em đã lâm trận, súng nổ giòn tan của đối phương ào ạt, Hiền thấy rõ ba bạn Nam, Đại, Linh rút lui rất cẩn thận vào truông Gành Mây bí mật ẩn vào những bụi cây mật dạn. Hiền chú ý xem đối phương đang lùng sục tìm kiếm từ bụi rậm, càng lúc càng đi sâu vào truông, tất cả 24 tên vừa chĩa súng bắn vào các bụi rậm hai bên bờ truông, la hét vang rền cho đến khi chúng thấy lá cờ vàng phát phới dưới làn gió thoảng đưa, chúng càng hăng tiết chĩa súng bắn dữ dội hơn trước. Đến khi toàn bộ lọt vào vòng phục kích, 12 họng súng chĩa ra bắn vào chúng ngã rạp, tìm chỗ trú, nhưng trống trơn chúng lãnh đủ, 24 tên lớp chết lớp bị thương nặng nhẹ, rên xiết, chỉ chờ có thể Hiền hô xung phong lên, chĩa súng bắn những tên bị thương nằm luôn không còn vùng vẫy nữa. Mười hai phục quốc quân nhanh nhẹn nhảy ra tước đoạt vũ khí và đạn dược, trong mấy phút đã hoàn tất nhiệm vụ, mỗi người mang hai khẩu súng lên vai, riêng Hiền phải bắn chết tên Thích chỉ huy trưởng mới đoạt được khẩu súng lục và mấy băng đạn gấp rút khỏi hiện trường bỏ mặc cho bọn chúng rên la thảm thiết, cả nhóm biến dạng khỏi truông Gành Mây, rút lẹ về căn cứ mới.

Thành tích chiến thắng đầu tiên vang dội khắp Tây Nguyên, khiến nhóm Fulro nể phục. Một số thanh niên địa phương tình nguyện gia nhập nhóm tăng cường lên Trung đội. Hiền được bầu lên làm Trung đội trưởng, Nam Trung đội phó, Hưng, Quách, Huân, Địa được bầu làm Tiểu đội trưởng. Đại, Tiệt, Anh, Minh được bầu lên tiểu đội phó. Riêng Linh được bầu lên hậu cần cho Trung đội. Các Tân binh được bổ sung vào các tiểu đội, được anh em cũ huấn luyện sử dụng vũ khí và chiến thuật trận mạc “Du kích chiến”, đồng thời tập dượt võ nghệ cho thuần thục.

Ty Công an Gia Rai tức bực cho toán đặc trách bị loại khỏi vòng chiến ngay cả Trưởng toán cũng tử trận, huy động một lực lượng hùng hậu có hỗ trợ của quân đội càn quét dữ dội núi rừng Tây Nguyên, nhưng tuyệt vô âm tính nhóm Phục quốc quân của Hiền.

Ở mật khu mới, Hiền lo huấn luyện nhóm tân binh cùng thao dượt Trung đội tác chiến theo lối du kích chiến, đồng thời cũng tập dượt võ nghệ thêm cho các anh em nhuần nhã hơn trước nữa. Hiền cũng đã dự trù một mật khu khác nữa đề phòng việc triệt thoát khỏi vùng càn quét của Việt cộng. Vẫn theo lối cũ ngày nghỉ ngơi dưỡng sức, đêm tràn ra khuấy phá làng xã giành giật lương thực mang về, đôi khi cũng chiến đấu có giới hạn, đánh nhanh rút lẹ, không để lại vết tích gì cho bọn cán binh truy tầm ra manh mối, để lại nhiều tổn thất cho nguy quyền Việt cộng. Mỗi lần ra quân đều có điều nghiên kế hoạch cho từng phục quốc quân tiến thoái quy củ, nhất là tránh tất cả tầm sát hại của địch gây thương tích cho phục quốc quân. Các chiến sĩ ai cũng nể phục tài chỉ huy của Hiền về kế hoạch điều nghiên tinh vi với những trù tính chính xác, ít sai chạy, khiến Trưởng ty Công an bứt rứt không an lòng chút nào, nên sắp đặt ra một đại đội đặc nhiệm dưới quyền chỉ huy của Thượng úy

Thao, tay cảnh sát cù khôi của Tỉnh đã được nhiều huy chương rực rỡ. Thao phân chia các Trung đội riêng rẽ từng nhiệm vụ chuyên nghiệp: 1- Bám sát nguồn tiếp tế lương thực, 2- Điều tra tỉ mỉ từng sinh hoạt của nhóm phục quốc quân, 3- Phục kích lối đi về của nhóm, 4- Càn quét liên tục các nơi phục quốc quân hoạt động thường xuyên.

Nằm trên hang động nhìn xuống thấy cách bố trí của Việt cộng, Hiền suy nghĩ ra lối phá rồi định theo từng sinh động:

Tiếp tế lương thực do dân chúng cung ứng bí mật tại những địa điểm đã hẹn trước, lương thực được cất giấu vào những nơi bất ngờ không thể phát giác và thay đổi liên tục, phục quốc quân kín đáo lên đến mang lương thực đi không ai biết.

Sinh hoạt của nhóm theo lối dương Đông kích Tây nay vậy mai khác, không nhứt thiết ở một địa điểm nào, lúc xa cả mười mấy km, lúc gần ở kề cận bên thị xã, khiến cho toán điều tra sinh hoạt không xác định được nơi sinh hoạt.

Ra quân hay rút về, mỗi người mỗi nẻo khác nhau, không theo đội hình nào cả, nhiệm vụ ai làm xong cứ tìm lối về an toàn, khỏi phải chờ đợi ai.

Những trận càn quét chỉ có làm cho dân chúng xáo trộn công ăn việc làm, bị tập trung tra xét, dân chúng oán ghét không hợp tác lại còn che đậy cho phục quốc quân trong lúc bị nguy khốn.

Kết quả trọn 6 tháng dài Thượng Ủy Thao hoàn toàn không thu đạt thành quả nào cả, trái lại còn bị tổn thất nặng nề khi đụng độ, thay vì phục kích lại bị phục kích toi bởi, mất thêm nhiều hơn mạng và khí giới cũng như thực phẩm.

Hiền chủ trương không bắt tù binh, chỉ khi nào cần thiết mới giết chết để tước đoạt vũ khí và đạn dược, còn bị thương tích vẫn để cho sống và bỏ đi với lời khuyên nhủ hơn thiệt mà thôi.

Càng ngày, quân số phục quốc quân càng tăng lên gần một đại đội, bắt buộc Hiền phải phân tán ra nhiều mật khu tránh phát lộ, huấn luyện tỉ mỉ nên gây được nhiều uy tín với nhóm Fulro.

Chỉ huy trưởng nhóm Fulro Phao Luy mật đàm với Hiền phải có kế hoạch lần chiếm thị xã lấy uy thế nhất là thỏa mãn kỳ vọng của đồng bào Tin lành giáo đang bị trù dập thẳng tay gây nhiều bất mãn, thứ nhì giành giựt lại đất đai của đồng bào bị cướp đoạt, đuổi lên vùng rừng sâu khai khẩn đất rừng để trồng trọt sinh sống. Hơn nữa phải làm sao giải thoát số tù nhân biểu tình chống đối nguy quyền đàn áp tôn giáo và cướp đất của dân đang thống khổ trong khám đường Thị xã:

-Kính thưa ông Phao Luy, lực lượng của Phục quốc quân chỉ có hơn một đại đội không thể càn đáng nổi việc đánh phá khám đường Thị xã giải thoát tù nhân và chiếm cứ Thị xã. Dầu cho chiếm được Thị xã cũng không thể trấn giữ được khi phải chống trả lực lượng quân sự đông đảo của quân đội chánh quy Việt cộng.

-Tôi biết rõ thực lực mình lắm, nhưng bạn đừng ngại, lực lượng Fulro hiện nay chỉ còn không tới một ngàn tay súng, đang rải rác sinh sống từ ba năm qua, khi lực lượng chánh quy rút ra khỏi biên giới và di tản sang Mỹ. Nhóm Fulro chánh quy vẫn thường xuyên tiếp tế cho nhóm trừ bị còn ở lại nội địa. Tôi sẽ cho phối hợp với lực lượng Phục quốc quân bạn theo kế hoạch soạn thảo tinh vi do bạn dự trù và bàn tính phương án xuất binh có dân chúng nội ứng và biểu tình yểm trợ. Một cuộc biểu dương lực lượng mạnh mẽ như vậy hi vọng sẽ có kết quả khả quan. Còn chuyện trấn giữ được bao lâu cũng chẳng quan trọng, chúng ta cần đánh động lương tâm thế giới.

-Điều cần yếu là phải có súng cộng đồng mới phá nổi khám đường quá kiên cố.

-Bạn đừng ngại, hiện trong các loại vũ khí chôn giấu có đủ loại súng cộng đồng, bạn muốn bao nhiêu và loại nào?

-Tôi chỉ cần ba khẩu B 40 để phá vách khám đường thôi, vì chúng tiện lợi khi rút binh. Tôi cũng cần một số mìn để phá hủy khám đường làm mờ chôn toàn thể cai tù ác ôn còn đồ quá tàn nhẫn với tù nhân.

-Được, tôi sẽ mang đến cho bạn ba khẩu B 40, cùng một số mìn đủ sức phá sập toàn bộ khám

đường Thị xã Gia Rai, còn chúng tôi vẫn trang bị đầy đủ theo cấp số chiến đấu, vì khí giới của Fulro chôn giấu lại rất đầy đủ khi di tản ra hải ngoại, để sau này có dịp tái xuất chiến trận với Việt cộng.

-Ông phải cho tôi một thời gian 30 ngày điều nghiên kế hoạch và soạn thảo phương án, sau đó sẽ tái hội cùng ông thảo luận phương án xuất binh.

-Tốt thôi, tôi sẽ chuẩn bị tinh thần lực lượng Fulro trừ bị và dân chúng phối hợp chặt chẽ với quý lực lượng Phục quốc quân.

-Ngoài ra tôi cần có nội gián do Fulro tổ chức để thấu đáo tường tận tình hình thị xã như là bản đồ khám đường rất quan trọng cho tôi.

-Tôi sẽ liên hệ việc này kỹ lưỡng bí mật, chỉ có tôi và bạn biết thôi.

-Đồng ý rồi!

Hằng ngày, Hiền đánh lạc hướng sinh hoạt mở rộng ra vùng biên giới, đánh phá các trạm công an biên phòng thu hoạch kết quả khả quan về chiến lợi phẩm, như là lương thực và vũ khí trang bị thêm cho tân binh nội địa và từ hải ngoại vượt biên trở về gia tăng quân số lên gần 2 đại đội, đồng thời mở thêm hai mật khu nữa. Hiền phải đích thân cải trang làm dân Thượng đi buôn bán về Thị xã, Nam phải xử lý thường vụ trong lúc Hiền bận công tác xa, điều động lực lượng trong mọi hoạt vụ kết quả tương đối tốt.

Hiền nghiên cứu địa hình, địa vật tỉ mỉ cho cuộc hành quân, như là vùng khám đường Thị xã đang giam giữ trên 3.000 tù nhân đa số là tù chánh trị chống đối ngụy quyền, tù hình sự cũng không ít, được canh giữ nghiêm túc với công sự phòng thủ kiên cố, rào kẽm gai bao bọc cả mấy vòng khó lọt qua, chỉ có cửa chánh ra vào thôi. Mất nửa tháng điều nghiên và bắt liên lạc với nội gián thấu đạt rõ hoạt động khám đường và canh tuần Thị xã, như là bản đồ khám đường với đầy đủ chi tiết, những phòng giam tù chánh trị, phòng giam tù hình sự, nhà vệ sinh cho tù nhân, phòng điều tra tội phạm, phòng hành chánh, phòng giám đốc, nhà bếp, phòng cai tù và nhân viên...

Về mật khu Hiền dự thảo kế hoạch tấn công chia làm bốn khâu:

Khâu thứ nhất: Thúc đẩy dân chúng biểu tình la hét, căng biểu ngữ, rải truyền đơn, treo cờ có võ trang yểm trợ, siết chặt khu hành chánh Thị xã, có thể tiến đến bạo động chiếm Văn phòng Thị xã do nhóm Fulro võ trang thực hiện, cũng như Tỉnh đường Gia Rai.

Khâu thứ nhì: Nhóm võ trang Fulro tiến đánh các căn cứ quân sự và Công an, Cảnh sát, dứt điểm và chiếm lãnh hầu yểm trợ cho các khâu kia.

Khâu thứ ba: Nhóm Phục quốc quân tiến đánh trực xạ khám đường Thị xã, phá cửa chánh yểm trợ cho nhóm Phục quốc quân xông vào giải thoát tù nhân. Nhóm này tránh nhiệm nặng nề lắm phải hộ tống nhóm giải thoát tù nhân bằng mọi giá, nghĩa là quét sạch mọi chống trả của cai tù, nhân viên và giám đốc.

Khâu thứ tư: Nhóm Phục quốc quân thấu đáo tường tận các phòng giam tù nhân qua bản đồ để giải thoát tất cả tù nhân ra khỏi khám đường cho họ tự do trốn về với gia đình và tự tìm phương thể trốn tránh về sau.

Ngày X giờ Y sẽ cho biết sau trong những dịp lễ lạt, tập trung dân chúng tham dự lễ biến thành cuộc biểu tình rộng lớn trong toàn Thị xã.

Đúng 30 ngày sau, ông Phao Luy bí mật đến họp cùng Hiền nghiên cứu kế hoạch và phương án tấn xuất nhíp nhàng cùng chọn lựa ngày X giờ Y, đồng thời cho người mang theo 3 khẩu B 40 và đạn được đầy đủ cùng một số mìn giao cho Hiền. Sau khi hội thảo kỹ lưỡng, ông Phao Luy đồng ý lấy ngày lễ sinh nhật cụ Hồ làm ngày X và giờ Y là 9 giờ sáng trong lúc đang hành lễ ở lễ đài, tất cả 4 khâu đồng một lượt khởi sự.

Ông Phao Luy ra về lo chuẩn bị mọi việc chu đáo, phân chia lực lượng Fulro ra làm hai nhóm, huấn luyện kỹ lưỡng và thực tập nhuần nhuyễn, nhóm tấn kích các căn cứ quân sự, công an, cảnh sát thao

được nhíp nhàng chu tất từng sinh động, nhưt là bất ngờ đánh phá hơn 20 căn cứ một lượt chiếm lãnh và tiếp ứng cho các đơn vị kia, đặng để trong vòng 30 phút phải thanh toán xong chiến trường tiến về tiếp tay nhóm biểu tình tấn chiếm Thị xã, đồng thời mang vũ khí tịch thu được trang bị cho dân chúng tiếp tay hỗ trợ hỏa lực. Nhóm yểm trợ biểu tình giấu vũ khí trong mình kỹ lưỡng trà trộn trong dân chúng biểu tình, thúc đẩy la hét hoan nghinh đả đảo, chống đối hàng rào cản cảnh sát chống biểu tình. Chuẩn bị chu đáo từng chi tiết nhỏ nhặt.

Riêng Phục quốc quân, Hiền chia ra làm hai nhóm: Một nhóm nghiên cứu tỉ mỉ bản đồ khám đường thị xã, thao duyệt từng hành động cùng sử dụng kéo cắt xích sắt và ống khóa từng phòng giam một, cứ hai người lo cắt xích cửa có bốn người hộ tống sẵn sàng giết chết tất cả những cai tù và nhân viên, ngoài ra còn một nhóm khác có trách nhiệm sử dụng B 40 bắn nát cổng chính và hạ sát tất cả mọi kháng cự nếu có, để tấn kích vào khám đường giải thoát tù nhân và cuối cùng đặt mìn phá hoại toàn thể khám đường trước khi rút lui. Họ còn được thực tập trao súng ống cho tù nhân được giải thoát trước tiếp tay với họ phá hủy những phòng giam tiếp theo trên 20 phòng giam, cũng như họ biết mặt tất cả cai tù để họ thanh toán không chừa sót ai hết, vì chạy ra cổng bị toán nằm tại cổng hạ thủ không cho thoát ra ngoài.

Cuộc hành quân bắt đầu lặng lẽ trong đêm lên đến những địa điểm nằm chờ sẵn lấy giờ Y là 9 giờ sáng khai hỏa. Dân chúng hăng hái đi dự lễ đông đảo hơn bình thường khiến chánh quyền Tỉnh và Thị xã hải lòng, nghĩ rằng dân chúng đã nhiệt tình ủng hộ ngày lễ sinh nhật cụ Hồ. Riêng Trưởng Ty Công an nghi ngờ thấy nhiều dân ông tham gia dự lễ hơn bình thường, ăn mặc xứng tình dường như lễ phục của đồng bào Thượng trong các cuộc lễ chính của họ, chớ không trần trụi vắn khổ như thường nhật, đàn bà cũng thế, đặc biệt là không có trẻ con, ông ta trình bày nghi ngờ với các Chủ tịch Hội đồng nhân dân tỉnh và thị xã, nhưng các ông này cho rằng không đáng lo vì an ninh hành lễ chu đáo ở lễ đài đã được ông Trưởng ty phối trí chặt chẽ rồi, không cần tới quân đội yểm trợ.

Đúng 9 giờ, ông Chủ tịch vừa bước tới bục thuyết trình để đọc diễn văn khai mạc cuộc lễ, bỗng tiếng súng nổ râm ran từ các đồn bót cảnh sát và công an bao quanh Thị xã, ông Phó Chủ tịch quân sự được máy điện thoại cầm tay từ tổng đài thông báo có những trận đụng độ khắp gần 20 trạm cảnh sát, lập tức thông báo cho quý vị tai to mặt lớn đang dự lễ. Bất ngờ rừng người dân chúng dưới lễ đài đồng loạt hô to lên “Đả đảo” và phát cờ vàng ba sọc đỏ ào tới lễ đài, công an cảnh sát yểm trợ trật tự rút súng ra chĩa bắn những người dân phát cờ la hét, lập tức nhóm Fulro chĩa súng bắn hạ các tay súng giữ trật tự, đoạt khí giới, giao cho dân biểu tình, lần lượt tràn lên lễ đài chĩa súng bắn các quan khách, làm náo loạn cả lên, quý ông cứ lo co giò bỏ chạy, lần lượt bị hạ sát không dung thứ, cuộc biểu tình dân chúng hăng hái tiến về văn phòng Thị xã tiến vào giết chết hết quân bố phòng chiếm cứ toàn bộ Thị xã, còn phần kia tiến về Tỉnh đường Gia Rai tiến đánh dữ dội với lực lượng bố phòng, cuối cùng tiến chiếm toàn bộ Tỉnh đường và các Ty Sở, nhưt là Ty Công An phải mất cả giờ mới tiến chiếm được. Hiền được thông báo nhóm Fulro đã chiếm lĩnh được 16 chốt đóng quân, đem vũ khí phân phối cho dân chúng chiếm giữ Tòa Hành chánh Tỉnh và Thị xã.

Riêng khâu khám đường, các lô cốt chống trả mãnh liệt, Nam chỉ huy cho B 40 trực xạ hủy diệt các lô cốt và cổng chánh bị bắn nát do hơn 10 quả B 40, toán cảm tử xung phong vào, gặp sức kháng cự của cai tù, bắt buộc phải hạ sát để khâu cứu tù nhân dễ dàng hành sự, các tù nhân thoát ra trước được giao vũ khí vừa chiếm lĩnh cùng đạn dược, hăng hái tiến tới gặp cai tù nào cũng hạ sát để tiếp tục phá cửa các phòng giam, phải mất trên một giờ mới hoàn tất công cuộc giải thoát toàn bộ tù nhân, họ hăng hái tham gia vào đoàn quân giải phóng, cả tù hình sự cũng tận lực tiếp tay, cướp đoạt được vũ khí và đạn dược lại giúp họ lên tinh thần, chiếm lãnh hết kho lương thực tiếp tay với nhóm giải phóng di chuyển đi hết bằng đủ mọi phương tiện. Khi đã hoàn tất công việc, Nam cho đặt mìn phá hủy toàn bộ khám đường cũng là mồ chôn tất cả cán binh Việt cộng và cai tù. Đám tù nhân hơn hờ chen vai sát cánh với đoàn quân giải phóng, vui vẻ nhận lãnh nhiệm vụ canh giữ toàn Thị xã theo hoạch định của Bộ chỉ huy hành quân do ông Phao Luy và Hiền phân phối, chiến lợi phẩm thu nhận quá nhiều gồm đủ loại, nhưt là hệ thống truyền tin.

Kiểm điểm lại số tử thương lên tới cả ngàn người kể chung cả hai bên, số thương binh lên tới gần 2.000 người được săn sóc chu đáo ở bệnh viện Thị Xã.

Hiền soạn thảo gấp rút kế hoạch phòng thủ toàn bộ Thị xã hầu đương đầu với quân đội các nơi về giải cứu, đồng thời cũng cho rút bớt chiến lợi phẩm về mật khu trước, cũng như di chuyển các thương binh giải phóng quân.

Chỉ giữ được ba ngày cầm cự với quân số chính quy Việt cộng cả sư đoàn, Hiền cùng Phao Luy rút hết bỏ về mật khu an toàn với quân số tình nguyện mới quá đông, không thể từ chối lòng hăng say chiến đấu của các tân binh nguyên là tù nhân.

Quân số càng đông, một phần lớn trực thuộc nhóm Fulro do Phao Luy phân tán mỏng và mất dạng hết vào hàng ngũ dân chúng, nhưng còn Phục quốc quân, lúc bấy giờ lên tới gần một Tiểu đoàn tuy chia ra nhiều mật khu, nhưng khó tránh được bại lộ hình tích, bị quân đội Việt cộng càn quét dữ dội, Hiền bắt buộc phải rút về biên giới Lào và chuyển qua Thái Lan phân tán mỏng ra trà trộn vào dân chúng Thái chôn giấu vũ khí lo cuộc sinh sống, thỉnh thoảng có dịp gặp gỡ nhau tâm tình chuyện cũ tỏ rõ chí khí hùng anh.

Trận chiến Tây nguyên là chiến tích vang rền khắp thế giới để lại hậu quả cho dân chúng phải chịu đần dật tù đày cho đến nay vẫn còn thống khổ với chiến công lầy lùnh nhút trong thời gian chống bạo tàn.

Nhị hà cung ngày 5 tháng 4 năm 2005

SAGIANG